

Šiaulių apskrities P. Višinskio viešoji biblioteka
KRAŠTOTYROS SKYRIUS

Šifras. F 6
Rankraščių fondo pavadinimas. F 6 P. VIŠINSKIO VIEŠOSIOS BIBLIOTEKOS
DARBUOTOJŲ FONDAS EUGENIJA RIMKŪNIENĖ
Kalba. Lietuvių Grupė. Atsiminimai v.
Data. 2005 Vieta. Šiauliai
Lapų skaičius. 2 Formatas. 21 x 30
Ypatybės.
Autorius. Rimkūniene, Eugėja
Pavadinimas. „Atsiminimai“
Turinys. Apie darbą bibliotekoje pirmuosius žingsnius, epil.
peruopūnas po Atsiminimai fondo koncepcijai, naujų
pabalinių steigimų.
Tvardytojo parašas ir data. D. Darbutienė
Pastabos.

PATEIKTA SKAITYTI

IŠRAŠAI, NUORAŠAI, KOPIJOS

(skaitytojo pavardė, vardas, data)

ATSIMINIMAI

1967 metais, baigusi Vilniaus universitete bibliotekininkystės studijas, atvykau į Šiaulių viešąją biblioteką. Kai pamačiau savo būsimosios darbovietės Abonemento skyrių, mane ištiko šokas. Jis buvo įsikūręs mažame aptriušusiame namelyje M. Melnikaitės (dabar Dvaro) gatvėje ir užėmė 3 nedidukus kambarėlius pirmajame aukšte. Lentynos tvirtos, medinės, sukaltos iki pat lubų... Širdis atlėgo, kai pradėjau dirbti Vaikų literatūros skyriuje, kuris buvo įsikūręs Ežero gatvėje naujai pastatyto gyvenamojo namo 3-jų kambarių bute.

Vaikų literatūros skyriuje dirbau iki 1981 metų. Vėliau perėjau į Kraštotyros skyrių ir 1984 – 1989 m.m. ėjau skyriaus vedėjos pareigas. 1989 10 03, esant kolektyvo rekomendacijai, pradėdau dirbti bibliotekos direktore.

Pradžia buvo sunki, gyvenimo permainos keitė įprastus darbus ir rūpesčius. Tautinio atgimimo metai: bibliotekos salėje - paskaitų ciklas "Lietuvos istorijos puslapiai", organizuojamas literatūros ir muzikos vakaras "Vardan tos Lietuvos" V. Kudirkos 130 – osioms metinėms, rengiamos senųjų lietuviškų knygų parodos. Bibliotekos foje atidengtas šiauliečio dailininko V. Triušio mozaikinis P. Višinskio portretas, surengta pirmoji mokslinė konferencija "Povilo Višinskio skaitymai".

1991-ųjų sausio 13-oji... kažin, ar kas nors šią naktį Lietuvoje ramiai miegojo?... Antrą valandą nakties, kai televizijos diktore E. Bučelytė ištarė "viskas" ir temstančiame ekrane artėjo kažkas pilkas su automatu rankose, tikrai atrodė, kad jau viskas...

Saugyklos skyriaus vedėja A. Zinkevičiūtė man pašnibždėjo, kad pačios vertingiausios knygos yra išvežtos iš bibliotekos ir paslėptos saugioje vietoje. Kadangi R. Grubliauskaitei priklausė senųjų knygų fondas, tai jinaį jas atrinko, sudarė sąrašą ir surišo. Sulaukus progos, knygos buvo išgabentos taip, kad nematė ne tik bibliotekos, bet ir skyriaus darbuotojos. Taip niekas nepastebėjo ir kai jos sugrįžo atgal...

LR Vyriausybės nutarimu kultūros įstaigos buvo įpareigos įvesti naujas darbo apmokėjimo sąlygas sutaupant 40 proc. savo lėšų. Ypač sunku buvo įteikti atleidimo lapelius žmonėms, savo nuoširdžiu triūsu sukūrusiems tai, kuo didžiuojamės šiandien. Per porą trejetą metų iš buvusių 124 etatinių darbuotojų jų liko tik 90.

Naujo požiūrio reikalavo ir bibliotekos fondas. Jį komplektuoti darėsi ypač sudėtinga. Reikėjo išsiaiškinti praradusias paklausa knygas, žinoti, kiek ir kokių leidinių trūksta. Be to, biblioteką nustojo gauti leidyklų užsakymų planus. Vis sunkiau buvo skirstyti kuklias lėšas vertingiausioms knygoms įsigyti, mažėjo periodinių leidinių prenumerata. Kadangi bibliotekoje nebuvo kopijavimo aparato, tapo aišku,

kad greitai neturėsime knygos iš kurios nebūtų išplėštas lapas, enciklopedijos, kurioje netrūktų žemėlapių, žurnalo, kuriame nežiojėtų skylė.

1993 metais, paskaičiavę, kad vien raginimams grąžinti knygas, per metus išleisime per porą tūkstančių, vieni pirmųjų šalyje ryžomės įvesti baudas už laiku negrąžintus spaudinius. Gaji nuostata – kas visų, tas niekieno. Baudomis, žinoma, neišugdysime kultūringo skaitytojo, bet teisingą požiūrį į bibliotekos knygą reikėjo atgaivinti...

Ketvirti iš eilės nepriteklių ir lėšų taupymo metai turėjo rimtų pasekmių – nebegalėjome plėtoti metodinės veiklos, išvykti į komandiruotes ar kvalifikacijos kėlimo kursus, pradėjome nuomoti patalpas... 1995 m. gauta tik 58 proc. spaudinių komplektavimui skirtų lėšų, o skaitytojų kasmet gausėja. 1995 m. jų užregistruota net 2200 daugiau negu 1994 m.

Nežiūrint sunkios finansinės padėties, gyvenimas ir bibliotekos veikla nesustojo vietoje. Vienas po kito buvo rengiami projektai paramos fondų programoms, konkursams. Ir pirmieji rezultatai – pavaduotoja R. Žirgulytė stažuojasi Švedijos, Danijos ir Norvegijos bibliotekose.

1997 metai laikytini bibliotekos kompiuterizavimo pradžia. Iš specialiujų t.y. pačių uždirtų, lėšų įsigijome kompiuterinę techniką, instaliavome UNIKAT programinę įrangą ir pradėjome kurti kompiuterinį katalogą. Surengiamas 2-jų dienų praktinis seminaras "Komunikacija modernėjančioje bibliotekoje". Nagrinėjamos tokios temos: ryšiai su visuomene, idėjos pristatymas ir pardavimas, derybos. Tokio pobūdžio seminarai naujiena bibliotekose ir naudingi profesine prasme: bibliotekininkės mokosi to, ko jau mokosi VU Komunikacijos fakulteto studentai.

1998 metais įsteigiamas Meno skyrius, metais vėliau atidaroma Interneto skaitykla, pradedamos teikti mokamos paslaugos: skaitytojo bilieto išdavimas, informacijos paieška internete, įrangos naudojimas kalbų mokymuisi.

Darbuotojai kelia kvalifikaciją užsienyje: pavaduotoja R. Žirgulytė dalyvauja tarptautinėse konferencijose Budapešte ir Didžiojoje Britanijoje, Vaikų literatūros skyriaus vedėja – Mincheno tarptautinėje jaunimo bibliotekoje.

2000 metai. Bibliotekoje steigiamas Europos Sąjungos informacijos centras, skelbiamas tarptautinis ekslibrisų konkursas "EX LIBRIS. ŠIAULIŲ POVILO VIŠINSKIO BIBLIOTEKAI – 50".

Malonu, kad prabėgę metai nenuėjo veltui. Jau daug ko išmokome – ir taupyti ir mąstyti, ir pinigų ieškoti. Ir lankytojų kasmet daugėja. Domėjomės ar juos tenkina bibliotekos paslaugos ir darbo laikas -buvo pageidaujančių, kad biblioteka dirbtų septynias dienas per savaitę nuo ryto iki vakaro...

Eugenija Rimkūnienė